

عنوان مقاله:

بررسی مدل های تواتر مبنا و برنامه زمان بندی مبنا در تخصیص مسافر در سیستم حمل و نقل همگانی

محل انتشار:

پنجمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محمد حسین زمانیان - کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل ، کمیسیون عمران، حمل و نقل و ترافیک شورای اسلامی شهر شیراز؛

خلاصه مقاله:

از حمل و نقل همگانی به عنوان گزینه ای مناسب در جهت دستیابی به توسعه پایدار در حمل و نقل شهری یاد می شود. با این حال، ایفای نقش حمل و نقل همگانی، نیازمند برنامه ریزی صحیح و منسجم می باشد. یکی از مسایل مهم در برنامه ریزی سیستم حمل و نقل همگانی، آگاهی از چگونگی جریان مسافران در بین مجموعه خطوط شبکه است که موضوع بحث تخصیص همگانی می باشد. دو نوع مدل عمده را می توان برای تخصیص مسافران در سیستم حمل و نقل همگانی در نظر گرفت: مدل های تخصیص همگانی تواتر مبنا و مدل های تخصیص همگانی برنامه زمان بندی مبنا. این پژوهش به دنبال شناسایی تفاوت های این دو نوع مدل است. یکی از مهم ترین تفاوت های این دو مدل، به میزان اطلاعاتی که مسافران از برنامه زمان بندی سیستم دارند بر می گردد. با این حال، تفاوت های دیگر و همچنین موارد کاربرد هر یک از آنها در شرایط مختلف نیز در این مقاله ذکر شده است. در پایان نیز، چگونگی مواجهه این دو نوع مدل با یک مساله یکسان به منظور بررسی دقیق تر عملکرد آنها، مورد بررسی قرار می گیرد. به عنوان یک نتیجه این مقاله، نمی توان با صراحت و به طور مطلق تعیین کرد که کدام یک از این دو مدل بهتر است؛ چرا که این موضوع به وضعیت و شرایط مساله ای که با آن مواجه هستیم، ارتباط بسیار زیادی دارد.

کلمات کلیدی:

تخصیص مسافر، تخصیص تواتر مبنا، تخصیص برنامه زمان بندی مبنا، تخصیص حمل و نقل همگانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/735667>

